

23. Házasság és család

A házasságot, mely a földi nő kőzött föltre szűz egység szeretetkapcsolatban, Isten alkotta az Édenben Ős Jézus megerősítése. Mivel a keresztény számára a házasság Isten Ős a házastárs felől elképzelt, ezért csak azonos hitű társak közzé kövessen. E kapcsolat a kölcsonn szeretetre, megbecsülésre, tiszteletre Ős felelősségre épül, mely Krisztus Ős egyháza közzétti szeretet, szentség, meghittság Ős állandóság kapcsolatát tákrázi. Jézus a világra azt tanította, hogy házasságot kövess el az, aki elvállalja házastársát - kivéve a parázna miatt, Ős mással házasodik össze. Noha nem minden családi kapcsolat eszményi, de a Szentlélek vezetésevel Ős a gyülekezet gondozásával a házasság közzétti szeretetközösség jöhet föltre, ha teljesen alárendelik magukat egymásnak Krisztusban. Isten megáldja a családot, Ős azt akarja, hogy a családtagok a teljes öregeg segítéségek egymást. A szűzök tanítás meggyermekeket Isten szeretetére Ős a neki való engedelmségre. Példájjal, szavaikkal, tanítások őket arra, hogy Krisztus szerető, nevelő, árkök gyengéd gondoskodás, aki azt akarja, hogy az Ő testének - Isten családjának - tagjaivá legyenek. A család névkövösszetartása az utolsó idők evangéliumi ázzenetnek egyik ismertőjele. (1Máz 2:18-25; Mt 19:3-9; Jn 2:1-11; 2Kor 6:14; Ef 5:21-33; Mt 5:31-32; Mk 10:11-12; Lk 16:18; 1Kor 7:10-11; 2Máz 20:12; Ef 6:1-4; 5Máz 6:5-9; Péld 22:6; Mal 4:5-6)

Az otthon egyik döntő feladata, hogy helyreállítsa az emberben Isten köpmását. A családban az apa, az anya Ős a gyermekek teljesen kibontakozhatnak, Ős teljesíthetik az egymással való összetartozásra, szeretetre Ős bensőséges kapcsolatra irányuló igényt. Itt egyéniség formájúdnak a családtagok, Ős kifejlődik az egészszéges ántudat. Az otthon az a hely, ahol Isten kegyelméből az igazi kereszténység elvei a gyakorlatban megvalósulhatnak, Ős ártókei egyik nemzedékből a másikba ájtíhetők.

A család nagy boldogság, de rettenetes sörűlések szűhelye is lehet. A harmonikus családi élet bemutatja a keresztényi elveket a gyakorlatban, Ős bizonyágot tesz Isten jelleméről. Sajnos e jellemvonások nagyon ritkán íthatók a mai családokban. Sok család inkább az áznő emberi szűv gondolatait Ős szűndőkait tákrázi - veszekedést, lázongást, versengést, haragot, helytelen viselkedést, sőt még kegyetlenséget is. Ezek a jellemvonások nem szerepeltek Isten eredeti tervében. Jézus ezt mondta: "Kezdetől fogva nem ágy volt" (Mt 19:8).

Á

Kezdetben

A szombat Ős a házasság kööt olyan ajándék, amelyet Isten az emberi családnak kezdetben adott. Ezekkel az ajándékokkal a pihenés Ős egymáshoz tartozás árközmét kö-nálta, tekintet nélkül időre, helyre Ős kultúrára. E köot intézmény megalapításával öre el tetőpontját Isten földi teremtsé. Ez volt a befejezés, az emberiségnek a teremtsékor adott

rendkiváltságos ajándékok kifizetését a legjobb. A szombat alapvetőjével Isten időt adott az embernek a pihenésre és megajándékosra, időt a vele való közösséggel való kapcsolatára. Az első családjának kialakításával létrehozta az emberiség alapvető társadalmi egységét, amellyel felbrazította bennük az állászetartozás tudatát, és gondoskodott arról, hogy Isten és mások szolgálataira alkalmas személyekké fejlődjenek.

Az Isten kőpéjséjét

tákrázó főrő nő. 1Máz 1:26-27. leírja, hogyan teremtette Isten az embert, akinek lakása lett ez a föld: "És mondta Isten: Teremtsek embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra... Teremtő tehát Isten az embert az ő képre, Isten képre teremtő: főrővő; és asszonyt teremtő őket." Az itt használt ember szó (a héberben és magyarban is) általános értelmű, ahogyan több mint 500 esetben az "testamentumban. Ez a kifejezés mind főt, mind nőt jelent. A szöveg világossá teszi, hogy Isten nemcsak a főt teremtette a saját képre, a nőt pedig a főrő képre.[1] Nem így teremtő. Isten mindkettőt a saját képre alkotta.

Éppen így, ahogy az Atya,

a Fiú és a Szentlélek - mindhárom Isten, a főrő és a nő együttesen alkotja az "ember"-t. Ás, hogy az Istenség három személye egy, de a háromnak nem ugyanaz a szerepe. Lányokban, férfiakban egyek, de nem azonosak a személyekben (vö. Jn 10:30; 1Kor 11:3). Kiegészítik egymást, és tevékenységükben együttműködnek.

Mindkét emberi nem jés

(1Máz 1: 31), és a leírás szerepük is jés. A családj és az otthon a nembeli kőleírás zóság tőnyre épül. Isten szaporíthatta volna az életet a főrőn a főrő és nő teremtése nélkül, ahogy azt egyes állatok nem nélkülőli szaporodása tanúsítja. De Isten éköt, általános formájában és jellegzetességeiben azonos egyedét" alkotott, és mindegyikük élmagában hord valamit, ami hiányzik a másikkól, és kiegészíti a másikat.[2] Nem volna teljes az a világ, amelyben a két nem kőzül csak az egyik van jelen. Igazi beteljesés csak olyan társadalomban jöhet létre, amely mind főt, mind nőt magában foglal. Itt nem merül fel az egyenlőség kérdése, mert mindkettő nélkülözhetetlen.

Édám, az elsőszülött, és

gy az emberi faj feje[3],

első napján örökölte egyedülálló voltát - nem volt más hozzá hasonló. "De az embernek hozzá illő segítőit nem talált." (1Máz 2:20) Isten tudatában volt ennek a hiánynak, mert így szólt: "Nem jés az embernek egyedül lenni; szerzek náki segítőit, hozzá illő" (1Máz 2:18).

Az itt "illő"-nek

fordított héber neved szó olyan elírás szóval állszekapcsolt főv, amely azt jelenti, hogy állni valaki vagy valami "élő", valakivel vagy valamivel "ésszemben", valakinek vagy valaminek "megfelelő". A jelen esetben annak a személynak, akinek Édám előtt kellett állnia, hasonmásaként ki kellett egészítenie őt, meg kellett felelnie neki. "Bocsátá tehát az Ásr Isten mály állmot az emberre", és kivett égyet annak oldalbordái kőzül" (1Máz 2:21), és társává formálta.[4]

Amikor Ádám felébredt, azonnal felismerte azt a szoros Ács meghitt kapcsolatot, amit ez a kárlárléges teremtsi cselekmény lehetővé tett, Ács felkiáltott: "Éz Ez májr csontomból valás csont, Ács testemből valás test; ez asszonyembernek neveztesék, mert emberből vétett" (1Máz 2:23; v. 1Kor 11:8).

A házasságig. Isten a fárfi Ács a nő kárlárléges zösgéből rendet, egységet hozott látre. Az első pártelen megtartotta az első esküvőt, Ásszeadta ezt a kót embert, kápmásának mintaképeit, hogy egygá legyenek. A házasságig azáta is a csalájd Ács a társadalom alapja.

A Szent-árs mind az elkárlárléges, mind az Ásszetartozás dntő tetteknt jellemzi a házasságot: Valaki ázelhagyja... az ő atyját Ács az ő anyját, Ács ragaszkodik felesgáhez, Ács lesznek egy testg" (1Máz 2:24).

1. Elhagyás. A házassági viszony feltálenél szákságessé teszi, hogy a házazulandk feladják korábbi fontos kapcsolataikat. A házastársi viszony felálmolja a szárlő gyermek kapcsolatot. Ilyen Ártelemben a szárlőkkel valás kapcsolat ázelhagyása" lehetővé teszi egy másik szemlyhez valás ázragaszkodást". E folyamat nálkál nincs a házasságnak szilárd alapja.

2. Ragaszkódás. A ázragaszkodik" szának fordított háber kifejezés olyan szábál származik, amelynek jelentése áztapadni, odakétni, csatlakozni, kitartani". Fönávként a forrasztást is jelentheti (Ása 41:7). E kárlétes szoros Ács erős volta bemutatja a házassági kárlékek jellegét. E szárvetsg felbontásáira irányulás minden ká-sárllet megsebzí azokat, akik ilyen szorosan kapcsoládnak egymáshoz. Az a tány is hangsúlyozza ennek az emberi kárlékeknek a szoros voltát, hogy ugyanez az íge fejezi ki az Isten Ács nápe kárlétti kárléket: ázöt tiszteljed, öhozzá ragaszkodjál, Ács az ő nevére esküdjél" (5Máz 10:20).

3. Szárvetsgkál. A Szent-árs azt a fogadalmat, azt az Ágáretet, amely a házastársakat egymáshoz kárlti, ázszárvetsg"-nek" nevezi. Ezt a kifejeést Isten Igáje a legánneplyesebb Ács legkárlétezőbb egyezságre használja (Mal 2:14; Páld 2:16-17). A fárfi Ács felesg kárlétti kapcsolatnak mintáznia kell azt az Árlékkál szárvetsgét, amelyet Isten az ő nápével, egyházával kárlétt (Ef 5:21-33). Egymásnak valás elkárlétezettségá kárlézzé azt a háset Ács Állhatatosságát, ami Isten szárvetsgét jellemzi! (Zsolt 89:3; JerSir 3:23).

A kettőjél kárlétti szárvetsgkál tanái Isten, a gyálekezet, az ifjő pájr csalájdja Ács baráti kárlé.

Ezt a szövetséget a menny megerősíti: "Én Amit... Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza" (Mt 19:6). A keresztény házasság tudatában van annak, hogy házasságkötéssel olyan hűséget fogad egymásnak, amely léte végéig tart.[5]

4. Egy testté válik.

Az elhagyás

szövetségkötés olyan egységet eredményez, amely titok. Ez teljes értelemben való egyté válik - a házastársak egytá járnak, állszetartoznak, és meghitt kapcsolatban vannak egymással. Ez az egység eleinte a házasság fizikai egységére vonatkozik. De ezen túl a gondolkodás és érzelmek bensőséges kapcsolatát is jelenti, amely erősíti kapcsolatuk fizikai voltát.

a) Egytá járs. Népével való kapcsolatára Isten ezt kéri: "Én Vajon járnak-e ketten egytá, ha nem egyeztek meg egymással?" (Ám 3:3). Ez a kérés azokat is érinti, akik egy testté lesznek. Isten megtiltotta az izraelitáknak, hogy a szomszédos nemzetekkel állszetartozzanak, "Én mert elpártoltatja a te fiadat tőlem, és idegen isteneknek szolgáljon" (5Mózes 7:4; v. Jézus 23:11-13). Amikor az izraeliták figyelmen kívül hagyták ezt a parancsot, ennek következménye végzetes lett (Bá-r 14-16; 1Kir 11:1-10; Ezsd 9:10).

Pál megismételte ezt az

elvet, s egyértelműen tette: "Én Ne legyetek hitetlenekkel felemás igében; mert mi szövetség van igazságnak és hamisságnak? Vagy mi közzéssé a világgosságnak a sáttátsággal? És mi egyezsé Krisztusnak Béliállal? Vagy mi köze hűvőnek hitetlenhez? Vagy mi egyezsé Isten templomának bálványokkal? Mert ti az Istennek temploma vagytok" (2Kor 6:14-16; v. 17-18. v.).

Világos a Szent-rás

tanítás, hogy a hűvő csak hűvővel lépjen házasságra. Ez az elv még tágabb értelmű. Az igazi egység hitben és gyakorlatban való megegyezést igényel. A vallás gyakorlásában való köllés az életmódban való kölléshez vezet, ami súlyos feszültséget és társat okozhat a házasságban. A Szent-rás által említett egység elérése érdekében tehát az ember a saját közzésségnél belül személyel köllés házasságot.[6]

b) Ászetartozás. Hogy két ember egy testté legyen, teljes hűséget kell tanás-tania egymás iránt. Amikor valaki házasságot köt, mindent kockáztat, és elfogadja házastársát olyannak, amilyen. Aki megházasodik, kifejezi azt, hogy kösz megosztani házastársá felelősséget, és mindennel szemben társa mellett akar állni. A házasság cselekvő, gyakorlás, meg nem szűnő szeretetet igényel.

Én két ember megosztja

mindenét, amije van, nemcsak a testét, nemcsak anyagi javait, de gondolatait és érzéseit, állrállmeit, szenvedéseit, reményeit és aggodalmait, sikereit és kudarcait is. "Én Az egy testté válik" azt jelenti, hogy két ember teljesen egy

testtől, Istenlekként és szellemként lesz, mégis kettő kettő felétől való szemből marad." [7]

c) Meghitté. Az egy testtől való is nemi egységgel jár. "Ézsaiás az ő feleségét, aőt, aki fogad vala máhában." (1Máz 4:1) Az egytől való is szétne folytat, amelyet férfiak és nők adim és ova napjai óta éreznek, minden házaspárjra eljuttatja az első szerelmi tétet. A nemi meghitté a lehető legszorosabb fizikai egység részére; járja az a kettőt, amelyet egy házaspárj örömeleg és lelkileg is ismerhet. A keresztény házastársi szeretetet melegságnak, örömeleg és gyönyörűségnek kell jellemeznie (Pál 5:18-19).

Éztisztesség minden tekintetben a házasság és a szelöten házasság." (Zsid 13:4) Ézsa Szent-rés világon kimondja, hogy a férj és feleség közötti szeretet örömeleg nemi kifejezése Isten terve szerint való. Ez, ahogy a Zsidóhoz írt levél hangzólyozza, szelöten, nem bűnös, nem szennyes. Ez tiszteletre mált hely a házasságban, ahol férj és feleség tanó nélkül találkozik, hogy megőnnepelje egymás iránti szerelmét. Ennek az időnek szentnek és örömelegnek kell lennie." [8]

5. Bibliai szeretet.

A házastársi szeretet egymáshoz való feltélen, gyengéd és meghitt ragaszkodás, amely kettősen előmozdítja az Isten képmására formálást az egyen minden - fizikai, érzelmi, értelmi és lelki - vonatkozásban. A szeretet két felétől való fajti hatnak a házasságban; van romantikus, szenvedélyes időszak; nagyon érzelmes időszak; nyugalmas időszak; baráti és az egymáshoz tartozás örömeleg betöltött időszak. De az agapé szeretet, amiről a Szenttestamentum beszél - az önzetlen, mindent-másokért szeretet -, az igazi, maradandó házastársi szeretet alapja.

Jézus bemutatta e szeretet legmagasabb formáját, amikor magára valóve mind bűneink sőtlyát, mind kettővetkezményeit, vállalta a keresztelést. "Éz Mivelhogy szerette az övét e világon, mindvégig szerette őket." (Jn 13:1) Szeretett bennünket, annak ellenére, hogy bűneink a keresztre vitték. Ez volt, és most is az, Jézus Krisztus feltétel nélküli agapé szeretete.

E szeretetet jellemezve

Pál ezt mondta: "Éz a szeretet hosszútörő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem örkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik öktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt, nem örül a hamisságnak, de egytől örömeleg az igazsággal; mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltúr. A szeretet soha el nem fogy" (1Kor 13:4-8).

E szakasz magyarzata

Ed Wheat ezt írta: "Éz az agapé szeretet örömeleg erőforrásba van bekapcsolva, és akkor is működik, amikor minden másfajta szeretet kudarcot vall... Szeret,

mindegy, hogy mit. Nem számít, milyen méltatlan a szeretetre az a másik személy, az agapé nem merül ki. Az agapé olyan feltétel nélküli, mint Isten irántunk való szeretete. Ez az értelmi magatartás, amely az akarat megfontolt döntésén alapszik." [9]

6. Az egyén lelki

felelőssége. Bár

a házastársak szövetséget kötöttek egymással, döntéseikért mindegyiküknek egyéni felelőssége van (2Kor 5:10). E felelősség vállalása azt jelenti, hogy soha ne hibáztassák a másikat azért, amit ők követtek el. A saját lelki fejlődésük felelősségét is vállalniuk kell; senki sem támaszkodhat más lelki erejére. Másrészről mindegyikük Istennel való kapcsolata erőforrásként és bátorító-támaszként szolgálhat a másik számára.

Á

A bűn következményei a házasságra

Annak a torulásnak, amit

a bűn okozott az ember istenképében, a házasságban is oppógy megvannak a következményei, mint az ember életének minden más területén. Ánárdek hatolt be oda, ahol valamikor teljes szeretet és egység uralkodott. Az ánzás az elsődleges mozgatóerő azokban, akiket nem szorongat Krisztus szeretete. Az alázatosság, szolgálat, áldozatosság evangéliumi elveinek megsértése a kereszténység minden kudarcának kizárólagos nevezője.

Adám és Áva az

engedetlenségükkel keresztelte teremtésüké cöljait. Bűnbeesésük előtt teljes nyálsággal áltak Isten előtt. Utána pedig ahelyett, hogy árámmel ázeledtek volna hozzáj, áolva elrejtözték előle. Megpróbálták eltitkolni a valósságot; nem vállalták tettükért a felelősséget. Bűntudattal áthatottan, amelyet ászárvakkal káptelenek voltak megsántetni, nem tudtak Isten és a szent anyalok szemébe nézni. Azáta is ez a kibávs és az ánigazolás tagadás az ember Istennel való kapcsolatának általános mintája.

A fálelem, amely

titkolásba sodorta őket, Adámnak és Ávának nemcsak Istenhez, hanem egymáshoz való viszonyát is eltorzította. Amikor Isten árdőre vonta őket, mindketten a másik rovására igyekeztek megádeni magukat. Vádkodásuk bizonyította, hogy milyen sályos tárást ártátt abban a szerető kapcsolatban, amelyet Isten a teremtéskor átrehozott.

A bűnbeesés után Isten ezt

mondta az asszonynak: "Epekedel a te fárdjed után, ő pedig uralkodik terajtd" (1Máz 3:16). Isten azt akarta, hogy ez az elv, amely nem változtatta meg a fárfi és nő közötti alapvető egyenlőséget, az első párt és utánuk minden házaspárt javít szolgálja. [10]
Sajnos ez az elv eltorzult. Az idők folyamán azáta is erőszakkal,

mesterkedéssel az az egyéniség elnyomásával; val tőrőn uralkodás jellemzi a házasságot. Az önkéntes pontosság miatt nem sok maradt meg egymás elfogadásában. Az megbecsülésből.

A kereszténység lényege az az ísszhang az önmegtagadás let, amely a házasságot a bűnbeesés előtt jellemezte. De a bűnbeesés megrontotta ezt az ísszhangot. A férj az feleség szeretetének elő kell segítenie, ápolnia kell tőrs boldogságát. Egyé kell vállalniuk, de egyikük se vesztesse el egyéniségét, amely Istené. [11]

Á

Elhajlások a mennyei eszménytől

Tőbbnejűség. Az a gyakorlat, amely szerint az egyik tőrs tőbb házastársat tart, ellentétben áll azzal az egyé vállalással az egységgel, amelyet Isten az édenben az első házassággal létrehozott. A tőbbnejűséggel nem jár egyért minden korábbi tőrs elhagyása. Bár a Szent-rés beszélt tőbb tőrs házasságokról, mint a patriarkális kor kultúrájában jelen levő tőnyről, de világosan rámutat arra, hogy azok a házasságok nem valóságosak meg a mennyei eszményt. E házasságokból származó családok tagjai hatalmi harcok, keserű harag az elidegenedés legkifejezettebben (lásd 1Móz 16; v. 29:16-30:24 stb.), ahol a gyermekeket örzelmi fegyverként használják a család márs tagjainak megőrzésére.

Az egynejű házasság a házasságokban az egymáshoz tartozás örzését kelti. Erősíti meghitt kapcsolatukat. Felismerik, hogy viszonyuk egyedülálló, az senki sem osztozhat abban, amit ők cselekszenek. A monogám kapcsolat tőkríti a leghatározottabban a Krisztus az egyháza, az egyén az Isten kéti kapcsolatot. [12]

Parásznaság az házasságtörés.

A mai divatos

gondolkodás az gyakorlat nem tulajdon-t jelentőset a tartás kapcsolatoknak, amelyekben mindkét házastárs nemileg mindhalálíg hűség egymáshoz. A Szent-rés azonban minden, házasságon kívül ne-mi kapcsolatot bűnnek tart. A hetedik parancsolat válltozatlanul örvényben van: "Ne parásznájkodjál!" (2Móz 20:14). Semmiféle másdos-tás vagy felmentő ok nincs itt megemlé-tve. Ez a parancsolat olyan elv, amely főtőkenyen őrsi a házasság viszonyt.

A parásznaságról az

házasságtörésről alkotott bibliai nözet szűges ellentétben áll a mai felfogással, amely megtűri az ilyen cselekményeket. Sok igeszakasz mind az "A", mind az Őjtestamentumban el-tőli ezt a gyakorlatot (3Móz 20:10-12; Péld 6:24-32; 7:6-27; 1Kor 6:9, 13, 18; Gal 5:19; Ef 5:3; 1Thessz 4:3 stb.).

Az ilyen kapcsolatoknak messze hatásos hosszán tartásuk következményei lehetnek. Becsüdjék a társasági nemi társaság, és kárt okozhatnak neki fizikailag, érzelmileg, anyagilag, jogilag és társadalmilag. Sőt a társaságot okoznak az egész családnak, s ha gyermekeket is érintenek, károsan hatnak rájuk. Ezekből a kapcsolatokról nemi betegségek terjedhetnek el, társasági gyermekek száma lehetnek. Ezen túlmenően az ilyen viszony felett lebegő hazugságok és becstelenségek felhője romba dönti a bizalmat, ami talán soha nem állhat helyre. Az erkölcsi becstelenség e formái ellen számos bibliai parancsokon kívül a szerencsétlen következmények sora elengedő figyelmeztetést jelent a gyakorlatuk ellen.

Erkölcstelen gondolatok. A

bűn nemcsak káros cselekedet, hanem a szív- és lélek is, ami mélyen beágyazódik a gondolatvilágba. Ha a források szennyezettek, nem valószínű, hogy a folyók tiszták lesznek. Jézus mondta, hogy a lélek belső tisztasága igazolja a viselkedést, és ezért a szívben szülemények a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráználkodások, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások" (Mt 15:19). A hűtlen tette a gondolatokhoz és érzelmekhez vezette vissza. "Hát látjátok, hogy megmondatott a tanítványoknak: Ne paráználkodjatok! Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz szívvel, az azonnal, immár paráználkodott azzal az ő szívvel." (Mt 5:27-28)

Egész iparág alakult ki, amely hasznát hozza a közélet romlásának. Az erkölcsi filmeknek és könyveknek nincs helye a keresztény életben. Ezek nemcsak tiltott kapcsolatokra utalnak, hanem pusztán a társasági fokozásuk leaferriakat és a nőket. Agy eltorzítják a nemiséggel igazi értelmét, és elhomályosítják Isten képességét. A keresztények gondolatai legyenek tiszták, és legyenek tiszták a szívvel, mert arra kényszerítünk, hogy az erkölcsi értékeket a szívvel tisztán társadalomban éljenek.

Várfertőzés. Vannak nők, akik túlságosan a gyermekeik iránti szeretet egész szívesen határozzák, és testileg és érzelmileg bizalmas kapcsolatba lépnek velük. Gyakran ilyen következményekkel jár, ha elhanyagolják a normális házastársi viszonyt, és az egyik gyermeket válasszák a házastárs szerepére. A határvonalak ilyen elmosódása megteremtethet testvérek és távolabbi családtagok között is.

Az "testamentum tiltotta a várfertőzést (3Móz 18:6-29; 5Móz 27:20-23), és az Újszövetség is eltiltotta (1Kor 5:1-5). Ez a fajta társasági károsítása a gyermek fejlődő nemiséggel, és olyan hatalmas szövegteret és bűntudatot breszt benne, amelyet magával visz a házasságba is. Amikor a nők ártják a határokat, megromlítja a gyermek ábrándó bizalmát - amelyre nagy szükség van ahhoz, hogy hinni tudjon Istenben.

Váltság. Jézus kijelentése összefoglalja a váltság bibliai tanítását: "Amit... Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza" (Mt 19: 6; Mk 10:7-9). A házasság szent, mert Isten megszentelte. Végző soron Isten az, aki szeszadja a férjet és a feleséget, nem csupán az emberi szavak

vagy a nemi aktus. Á•gy Ő az, aki megpecsételi egyes ¼lÁ©s ¼ket. A keresztÁ©ny felfogÁjst a vÁjlÁjsrÁ³l Á©s Á°jrahÁjzasodÁjsrÁ³l tehát bibliai alapokra kell Á©pÁ-teni.

JÁ©zus kijelentÁ©se

vilÁjgossÁj teszi azt a bibliai elvet, amelyen a vÁjlÁjssal kapcsolatos keresztÁ©ny felfogÁjs alapul: Isten felbonthatatlannak tervezte a hÁjzassÁjgot. Amikor a farizeusok megkÁ©rdeztÁ©k tőle, hogy a hÁjzastÁjrsak Á°sszefÁ©rhetetlensÁ©ge elÁ©g ok-e a vÁjlÁjsra, Ő a hÁjzassÁjg Á©deni modelljÁ©t mint mindvÁ©gig tartÁ³ egyes ¼lÁ©st erősÁ-tette meg. Amikor MÁ³zes vÁjlÁjsi tÁ°rvÁ©nyÁ©röl tovÁjbbi vÁjlaszt vÁjrtak, JÁ©zus ezt felelte: â€žMÁ³zes a ti szÁ-vetek kemÁ©nysÁ©ge miatt engedte volt meg nÁ©ktek, hogy felesÁgeteket elbocsÁjssÁjtok, de kezdettől fogva nem Á-gy volt" (Mt 19:8). A tovÁjbbiakban leszÁ°gezte, hogy az egyetlen tÁ°rvÁ©nyes ok a vÁjlÁjsra a nemi hűtlensÁ©g (Mt 5:32; 19:9).

A farizeusoknak adott

felelet vilÁjgossÁj teszi, hogy JÁ©zusnak sokkal magasztosabb fogalmai voltak a hűsÁ©gről, mint nekik. JÁ©zus szavaibÁ³l Á©s a hÁjzassÁjggal kapcsolatos Á³- Á©s Á°jtestamentumi elvekből megÁjllapÁ-thatÁ³ Isten szÁjndÁ©ka: azok, akik hÁjzassÁjgot kÁ°tnek, maradandÁ³ kapcsolatukkal tÁ¼krÁ°zzÁ©k Isten elgondolÁjsÁjt.

MÁ©g az egyik hÁjzastÁjrs

hűtlensÁ©ge sem jelenti szÁ¼ksÁ©gkÁ©ppen azt, hogy a hÁjzassÁjgnak vÁjlÁjssal kell vÁ©gződnie. A kereszt Á°tja igazi bűnbÁjnatra, megbocsÁjtÁjsra Á©s a keserűsÁ©g gyÁ°kerÁ©nek eltÁjvolÁ-tÁjsÁjra bÁjtorÁ-t. MÁ©g hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©s esetÁ©ben is, a sÁ©rtett hÁjzastÁjrs megbocsÁjtÁjs Á©s Isten megbÁ©kÁ-tő hatalma Ájltal igyekezzen megőrizni Isten eredeti, a teremtÁ©skor kifejezett szÁjndÁ©kÁjt. â€žBibliailag szÁ³lva nem szÁ¼ksÁ©ges, hogy a hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©s tÁ°bbet Ájrtson hÁjzassÁjgotoknak, mint bÁjrmely egyÁ©b bűn... Ha kÁ©sz vagy megbocsÁjtani, Á©s nemleges hozzÁjÁjllÁjsodtÁ³ megszabadulni, Isten má©g kÁ©szsÁ©gesebb arra, hogy meggyÁ³gyÁ-tson, Á©s megÁ°jÁ-tsa egymÁjs irÁjnti szereteteket." [13]

BÁjir a hÁjzassÁjg menyeyei

eszmÁ©nykÁ©pe olyan szerető Á©s maradandÁ³ szÁ°rvetsÁ©g, amely az egyik tÁjrs halÁjlÁjig tart, nÁ©ha szÁ¼ksÁ©gessÁ© vÁjlik a tÁ°rvÁ©nyes elkÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s a hÁjzastÁjrs vagy a gyermek fizikai bÁjntalmazÁjsa miatt. â€žEgyes polgÁjri tÁ°rvÁ©nyek szerint az ilyen kÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s csak vÁjlÁjs Ájltal tÁ°rtÁ©nhet, ami ilyen kÁ°rÁ¼lmÁ©nyek kÁ°zÁ°tt nem Á-tÁ©lhető el. De az olyan kÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s vagy vÁjlÁjs, amelyben nem tÁ°rtÁ©nt â€žhÁjzassÁjgi fogadalommal szembeni hűtlensÁ©g", egyik fÁ©lnek sem ad bibliailag jogot az Á°jrahÁjzasodÁjsra, csak abban az esetben, ha időkÁ°zben a mÁjsik fÁ©l Á°jra meghÁjzasodott, hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©st vagy parÁjznasÁjgot kÁ°vetett el, vagy meghalt." [14]

Mivel a hÁjzassÁjg menyeyei

intÁ©zmÁ©ny, az egyhÁjz egyed ¼lÁjllÁ³ Á©s komoly felelőssÁ©ge megakadÁjlyozni a vÁjlÁjst, de ha annak meg kellett tÁ°rtÁ©nnie, a lehetsÁ©ghez kÁ©pest gyÁ³gyÁ-tani az Ájltala okozott sebeket.

HomoszexualitÁjs. Isten Á°gy teremtette a fÁ©rfit Á©s a

nőt, hogy kénytelenek legyenek egymáshoz, és ugyanakkor kiegészítsék egymást. Amikor Ágy cselekedett, nem erőszaktekint a másik nem felé irányította. Az embereket jellemző kénytelenkedés és kapcsolódás abban nyilvánul meg, hogy a kő nem vonzódik egymáshoz, és teljes kapcsolatra vágyik.

A bűn még ezt az alapvető irányítást is megátadta, fordítottan nevezhető jelenséget hozva létre. Ezekben az esetekben a másik nem irányít terméketlen nem vonzalom megfordult, és az azonos nemhez tartozó felé irányul.

A Szent-írás nyilvános tagadása kifejezésekkel állítja el a homoszexuális cselekedetet (1Móz 19:4-10; v. J. J. 7-8; 3Móz 18:22; 20:13; Róm 1:26-28; 1Tim 1:8-10). Ez a fajta gyakorlat erősen eltorzítja Isten kópmását a férfiban és a nőben.

Mivel az mindenki vétkezett, és hájjal van az Isten dicsőségének (Róm 3:23 - Áj prot. ford.), a keresztények az ilyen rendellenességgel sőtött embereket a gyűgytás szándékkal kezelik. Krisztus magatartását tárják, aki Ágy szált a házasságra, és Árt asszonyhoz: "Én sem kárhoztatlak; eredj el, és tbb ne vétkezz" (Jn 8:11). Nemcsak a homoszexuális hajlamoknak, de mindenkinek, aki szorongást, szögyent és bűntudatot okozó módon viselkedett, vagy ilyen kapcsolatokba bonyolódott, szaksége van szakképzett és tapasztalt a keresztény tanácsadás egyértékesére. Nincs olyan viselkedés, amelyre Isten gyűgytást kegyelme ne volna elg.[15]

Á

A család

Isten, miután megteremtette Ádmot és Évát, öröki tette őket a világ felett (1Móz 1:26; 2:15). Ők alkották az első családot, az első gyűgytást, és velük kezdődött a társadalom. A társadalom tehát a házasságra és a családra épült. Mivel csak ők voltak a föld lakói, Isten megparancsolta nekik: "Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatokat alá" (1Móz 1:28).

Ahogy a föld népessége statisztikája mutatja, nem néptelen már a föld, amit be kellene tölteni, és meg kellene hádtani. De azoknak a keresztény házaszártságnak, akik gyermekeket akarnak a világra hozni, most is kénytelenkedésük gyermekeiket az Árgéje és intése szerint nevelni. Mielőtt a házaszártsájr elindul ezen az Áton, vegye fontolóra a család menyei eszményképét.

Á

A szőlők

1. Az apa. A Szent-*r*is a *f*re *Á*s az *ap*ra helyezte azt a felelősséget, hogy a család feje *Á*s papja legyen (Kol 3:18-21; 1Pt3:1-8). Ő lett Krisztusnak, az egyház fejének képviselője. *Á* Mert a *f*re feje feleségeknek, mint Krisztus is feje az egyháznak, *Á*s ugyanő megtartja a testnek. De miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjükhöz mindenben. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeket, miképpen a Krisztus is szerette az egyházat, *Á*s *Á*-n magát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek feredőjével az Ige által, hogy majd *Á*-n maga előbe állítsa dicsőségben az egyházat, *Á*gy, hogy azon ne legyen szelplő vagy sárny, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent *Á*s feddhetetlen. *Á*gy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségeket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti az ő feleséget, *Á*n magát szereti." (Ef 5:23-28)

Amint Krisztus vezeti az egyházat, *Á*gy adja meg Isten Igéje az elsőbbséget a férj dőntésének - kivéve a lelkiismereti kérdéseket -, *Á* lehet mindkettőnek engedelmesnek kell lennie.[16] Ugyanakkor a férj *k*teles feleségre egyenlőségét a legnagyobb tiszteletben tartani.

Krisztus bemutatta, hogyan kell szelén uralkodni, amely a szolgálóig vállalásában a keresztig megy. A férjnek is *Á*nfeláldozásan kell vezetni a családját. *Á* Krisztus bálcsen *Á*s szeretettel uralkodik, *Á*s a férj akkor teljesíti felesége iránti *k*telességeit, ha tekintélyt ugyanolyan gyengéden használja, mint Krisztus használta az egyház iránt. Ha Krisztus Lelke vezérli a férjet, a feleség alárendeltsége csak nyugalmat *Á*s áldást hoz, mert a férj (ahogy Krisztus is egyházát) csak azt *k*-válnja meg feleségétől, amiből *Á* szarmazik. Tanulmányozzák a férjek Krisztus szavait, de nem azért, hogy megtudják, milyen *t*kelésen kell a feleségnek engedelmeskednie, hanem hogy miként sajátátthatják el Krisztus lelkeletét, *Á*s hogyan tisztulhatnak meg, nemesedhetnek, *Á*s válhatnak alkalmassá családjuk vezetéseire.[17]

*Á*brahámhoz hasonlóan, az apa a család papját gyűjtse *Á*ssze családját reggel, *Á*s bálza az *Á*sr gondviselésére. Este az apa vezet *Á*svel dicső-tsök Öt, *Á*s *k*szánják meg a kapott áldásokat. Ez a családi *Á*hátat *Á*sszekelő kapcsolat lesz - az az idő, amikor Isten *Á* az első hely a családban.[18]

A bálcs apa időt áldoz gyermekeire. A gyermek sokat tanulhat az apától, példátul az anya iránti tiszteletet *Á*s szeretetet, az Isten iránti szeretetet, az ima fontosságát, szeretetet más emberek iránt, munkamódszert, szerénységet, a természet *Á*s az Isten által teremtett dolgok iránti szeretetet. De ha az apa soha sincs otthon, a gyermekek meg vannak fosztva ettől a *k*ltságtól *Á*s *Á*mtől.

2. Az anya. Az anyaság az Istennel való

legszorosabb társas viszony lehetőséget kínál a felfedezésnek. A trónon ülő királynak nem fontosabb a munkája, mint az anyának. Az anya a család királynője. Formálhatja gyermekei jellemét, hogy alkalmasak lehessenek a magasabb rendű, halhatatlan életre. Egy angyal sem igényelhetne szentebb káldetést; mert e munkát végezve az anya Istennek szolgál... Ismerje fel munkája fontosságát, és állítsa fel Isten egyszemélyes fegyverzetét, hogy a sátánok ellenállva, ne szabja magát a világ normájához! Munkája erre az életre és az örökkévalóságra szól. [19]

A családban valakinek

viselnie kell a felelősséget a gyermekek jelleméről. Nevelésüket nem lehet a véletlenre vagy másokra bízni, mert senki sem táplál olyan örököszt a gyermekek iránt, mint a szülő. Isten azzal a képességgel teremtette az anyát, hogy a gyermeket a saját testében hordja, táplálja, gondozza és szeresse. Az anya páratlan kiváltsága - kivéve, ha egyedülálló szülő [20], vagy egyből súlyos anyagi terhek gátolják ebben -, hogy ha akar, egyszemélyes nap gyermekeivel lehet, és a Teremtővel együttműködve formálhatja jellemüket az örökkévalóságra.

Valakinek ebben a kapcsolatban a család

életvitájának kell tekintenie... A huszadik században az anyaság és feleség hivatásának vállalása mesébe illően ritka, és nagy erőpróbára. Elpazarolt erőfeszítés? Híjítlan feladat? Mátatlan rabszolgaság? Nem, a legizgalmasabb lehetőség az áradat megfordítására, az emberek megmentésére, a tártónelem befolyásolására, valami olyannak a végzésére, ami egyre tárgabb körben érezhető és hallható lesz. [21]

Az 3testamentumi időkben a

nőv rólviden jellemezte az azt viselő személyt. Őva a bűnbeesés után kapta nevet (1Móz 3:20). Mivel ő lett az egyszemélyes emberiség anyja, neve (hőberő chavváj) az "első" szóból (hőberő chaj) származott. Ez a nő az a rendővő tiszteletre másolt helyet tákrólzi, amelyet őva az emberiség tártónelmében elfoglal.

Mint ahogy a nemző sem

adám, sem őva egyedül ő kizárólagos joga volt, ugyanőgy szülőnek lenni sem az. Az utóbbi is megosztott felelősség volt. Őgy kell lenni ennek ma is, nemcsak a gyermekek hordásában, hanem nevelésében is. Mindkét szülőnek megvannak a kötelességei, amiket az őr előtt kell teljesíteniük. "Az őm az őrnak örökösge, a fiak; az anyamőh győmőlcse jutalom." (Zsolt 127:3)

Á

A gyermekek

1. Az elsőbbség. Az őr és a házastársuk iránti

elkötelezettség mellett a szülő legszentebb felelőssége a világba hozott gyermekek nevelése. Gyermekek örökeit saját előmenetelük és kényelmük el kell helyezni, nem a gyermekek akartak a világba jönni. A lehető legjobban kell

őket az életben elindítani. Mivel a születés előtti hatások döntően befolyásolják az ember lelki, szellemi és fizikai egészségét, a gyermek jéréstől kezdve a születése előtt mindent meg kell tenni.[22]

2. Szeretet. A szülő szeretetének feltétel nélkül kell lennie. Még ha nem is talál soha teljes viszonyra, a gyermekeknek szükségük van a szeretetre, hogy feladatukra az egészségre megfelelő képet kapjanak, és életük végéig örömeileg egészségesek legyenek. Azok a gyermekek, akiknek harcolni kell a szeretettel, vagy akik háttérbe szorítva, nem érzik magukat fontosnak, megpróbálják nemkívánatos viselkedéssel elnyerni szüleik szeretetét, és ez a viselkedés inkább káros szokásuká válik.[23]

Azok a gyermekek, akik biztosak szüleik szeretetében, mások felé is szeretettel fordulnak. Meg lehet tanítani őket adni és elfogadni, valamint arra, hogy nemcsak önmagukat kellene. Ahogy a gyermekek fejlődnek, megtanulhatják Istent dicsőíteni.

3. Odaszentelés. A keresztyén szülők a lehető legkorábban szenteljék gyermekeiket Isten szolgálatára. A hetedik napot ünneplő adventista gyülekezetek ennek a felajánlásnak egyszerű szertartással adnak keretet. Ilyenkor a szülők a gyülekezet előtt imában Istennek ajánlják gyermekeiket, ahogy Jézus és Mária is bemutatta a gyermek Jézust a templomban (Lk 2:22:30). Ezzel a gyermek a nagy lelki család részévé kezd el az életét. A gyülekezet tagjai részt vesznek a gyermek társadalmi és lelki nevelésében, mert ő is Isten gyermeke és Krisztus testének tagja.

Ezen az istentiszteleten a szülők megfogadják, miszerint a gyermeket az Őrétjára tanítják, hogy Isten képmása kiformálódjon benne. E cél elérése érdekében gyermekeiket rendszeresen elviszik a szombatiskolába és az istentiszteletre, hogy a kicsinyek már életük hajnalán Krisztus testének részévé váljanak. Amikor a gyermek eléri az iskolás kort, a szülők és a gyülekezet tagjai mindent megtesznek azért, hogy olyan keresztyén iskolába járasson, amely továbbfejleszti a gyermek szeretetét az Őrétjére.

4. Elláthatóság. A szülők lelki oktatása folyamatos hatással jelen van a gyermek életének minden szakaszában. "Gyakorold ezekben a te fiadat, és szíj ezekről, amikor a te házában állsz, vagy amikor áton jársz, és amikor lefekszel, és amikor felkelsz. És kázz azokat a te kezredre jegyél, és legyenek homlokukra a te szemeid kázzt. És árd fel azokat a te házádnak ajtófeleire, és a te kapuidra." (5Máz 6:7-9; 11:18)

Az otthon egészségügyi befolyást gyakorol a gyermekre. A szülők nemcsak a családi éhítatok által árasztanak lelkiáget; fontos ezen kívül a Krisztus iránti színtelen megnyilatkozás gyakorlati hit, aminek meg kell nyilvánulnia életvitelükben,

Állítsuk ki az igazságot, sőt otthonuk dőlt-estésében is. Isten szerető szülőket valamilyen megismerés nélkül fontosnak a gyermek keresztényi fejlődéséhez.

5. Az engedelmesség

megtanulása. Ez tanítás

a gyermeket az őt tanítójának módja szerint; még amikor megvándorol is, el nem távozik attól. (Pál 22:6) Mivel jár ez a tanítás? A fegyelmezés sokkal több, mint bántás. A bántás általában a másra vonatkozik, míg a fegyelmezés a jót érinti. A fegyelmezés olyan dolog, amelyben a szülő oktatja, eligazítja a gyermeket, és példát mutat neki. Ez jelenti a hűséget, igazmondást, méltányosságot, következetességet, társlelem, rend, irgalom, bőkezűséget és tevékenység fontos elveinek meghatározását.

Ha a gyermekek korán

megtanulják a szülei iránti fenntartás nélküli engedelmességet, a tekintélytisztelést nem fog nekik problémát jelenteni az életben. De a megtanult engedelmesség módja is fontos. Az igazi engedelmesség nem az erő van, mert megkérve azt, hanem belülről fakad. Ennek az engedelmességnek a titka az őszinteségben rejlik.

Ez az ember, aki pusztán

kértelem nélkül szorgalmasan megtartani Isten parancsolatait - azért, mert ez kérés nélkül -, soha nem fogja észrevenni az engedelmességét. Voltaképpen nem is engedelmesség... Az igazi engedelmesség a belső elv megvalósulása. Ennek az engedelmességnek az indítékát az igazság az az igazság, amely arra indítja szeretet. Minden igazi élet magva a Megvilágított iránti hűség, amely arra indítja, hogy tegyük a jót magunkért a jót - mert ez tetszik Istennek." [24]

6. Társas élet

formájában az a beszédfelismerés. A gyermekek a családon belül vagy kívül az emberiség tagjaivá, minden vele járás felelősséggel és kiváltsággal. A társas élet formájában sorban tanulják meg, hogyan illeszkedjenek be a társadalomba. A beszéd a kommunikáció minden iránylatával az egyik első megnyilatkozás, amelyet a gyermek megtanul. Nagyon kell vigyázni, miként beszélünk a családban, hogy beszédünk Isten jellemét tükrözze. A gyermeknek gyakran kellene olyan vidám szavakat hallania, amelyekkel a család tagjai közvetlenül kifejezik egymás iránti szeretetüket, és dicsőítik Istent.

7. A nemek azonossága. Az otthon az a hely, ahol az egész

család kiegészítő nemű tagjainak egységességével kiegészítve a gyermekek megtanulják, hogyan éljenek mint férfiak és nők a társadalomban. A felnőttek megfelelő és illő felvilágosításal tanítsák őket fejlődő nemiségük szepszégéről. Az ő kérésük az is, hogy megadják a gyermekeket a nemiségtől.

8. Az erőforrások

felismerése. Az

otthon alapvető társadalmi feladata, hogy gondoskodjon a család által

elfogadott körteket állszszehangolásra. A család életformája nem mindig illik állszze vallási meggyőződésével. A szülők állhatják, hogy ragaszkodnak bizonyos vallási elvekhez, de a gyermekek elpáldaként állított életformájuk talán nem felel meg azoknak az elveknek. Fontos, hogy a szülők kávetkezetesek legyenek.

A kibővült család. Az Isten szándéka szerinti házasság zárt kör; de a család nem. A gyorsan változó társadalomban ritkán találkoznak olyan nagy családokkal, ahol nagyszülők, testvérek és unokatestvérek ugyanabban a házban laknak. Azokon, akiknek messze vannak a rokonaik, vagy nincsenek rokonaik, a gyülekezet, ez a nagy család segít, hogy érezzék a körteket, és valahová tartozásukat. Egyedülálló szülők is otthon érezhetik magukat itt, ahol szeretettel és gyengéd gondval nevelhetik gyermekeiket. És a gyülekezet adhat olyan feladatokat, amelyeket az otthonukban meg sem ismerhettek.

A gyülekezet idős tagjai iránti szeretetkín keresztl a gyermekek tiszteletet tanulhatnak. Az időseket pedig rímmel álltheti el, hogy van egy kisgyerek, akit szerethetnek. "Évszázadokig és megőszülésemig se hagyj el engem, Isten, hogy hirdessem a te karodat a nemzetségnek, és minden kávetkezőnek a te nagy tetteidet." (Zsolt 71:18)

Istennek kávetkező gondja van az idősekre. Ezt mondja: "Éljen szop kes korona a véség, az igazágnak tőjában állítatik" (Páld 16:3), és "Évszázadokig én vagyok az, és megőszülésetekig én visellek; én teremtetem, és én hordozom, én viselem, és megszabadtom" (Ása 46:4).

Az egyedülálló is megtalálhatják a helyüket a gyülekezetben, ahol szeretik és becsben tartják őket, ahol ők is szeretetet adhatnak, és a munkában osztozhatnak. A gyülekezet szolgálataiból megérezhetik, hogy Istennek gondja van rájuk: "Év-rákkával szeretettel szerettelek téged, azért terjesztetem rád az én irgalmasságot" (Jer 31:3).

"Éztiszta... istentisztelet" vágunk akkor is, ha nagy gondot fordítunk az énséget szenvedőkre (Jak 1:27; 2Máz 22:22; 5Máz 24:17; 26:12; Páld 23:10; Ása 1:17). A gyülekezeti családnak kávetkező lehetősége, hogy menedéket, védelmet nyújtson azoknak, akiknek nincs családjuk; olyan helyet, ahova tartozhatnak. Ez a munka a gyülekezet minden tagját abba a kávetkező egységbe vonhatja, amely Jézus szavai szerint a keresztnyiség jele (Jn 17:20-23).

Á

Fordulópont

Mivel az egyház az Isten a
társadalom lelke a család, a keresztény család eszköze arra, hogy tagjait
megnyerje és megtartsa az Őrszolgálatra. Az Ős "testamentum legutolsó" versei
megjövendölnek, mi történetik az Ős visszajövetele előtt: "Ézékias, Ős elküldöm néktek
III. Őst, a prófétát, mielőtt eljő az Ősnek nagy és féltelmetes napja. Ős az atyák
szavát a fiakhoz fordítja, a fiak szavát pedig az atyákhoz" (Mal 4:5-6). Bár ma
sok kényszerítőerő megpróbálja kiszakítani a tagokat a családból, Isten arra
szólítja fel a családokat, hogy Őjra egyesüljenek, szilárdan közzésszóljanak
alkossanak; forduljon meg a helyzet, legyen gyűlés. Az Isten hívására
pozitívan reagáló családok olyan erőt kapnak, amely megmutatja, milyen az igazi
kereszténység. Az ilyen családokból Ősszövetődő gyülekezetek fejlődni fognak;
fiataljaik nem mennek el. Ezek a gyülekezetek világos kőpet adnak Istenről a
világnak.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

Vá. White: Előtte az Őlet, 15. oldal

2.

Á

A. W. Spalding, Makers of the Home (Mountain View, CA; Pacific Press, 1928), 58. oldal

3.

Â

Hogy Ádám volt felelős ezért a bolygókért, ez nyilvánvaló, mert Isten tőle kérte számon a bűnt, bár nem ő vétkezett először (1Móz 3:9). Az Ószövetség is, amikor összehasonlítja a kőt "Ádám"-ot, az első Ádámot teszi felelősé a bűnbeesésért és a halálért (Róm 5:12; 1Kor 15:22; v. White: A nagy közzelem, 575. oldal).

4.

Â

„Isten maga adott tőrszót Ádámnak. Ő szerzett neki „szegő-tőrszót” - megfelelő szegőt, hozzá szabott tőrszót, aki egy lehetett vele szeretetben és megértésben. Isten %vált egy bordájából teremtette, amelyet Ádám oldalából vett ki, jelezve, hogy nem uralhatta fejként Ádámot, nem taposhatta ljjbal, mint alsóbbrendűt, hanem mellette kellett állnia, mint vele egyenlő, akit Ádám szeret és véd.” (White: Patriárkák és próféták, 20. oldal)

5.

Â

A házasság szíveteségi vonatkozásaival kapcsolatban
lásd "Marriage as Covenant" in *Covenant and Marriage: Partnership and
Commitment (Leader's Notebook)* (Nashville, TN, Family Ministry
Department, Sunday School Board of the Southern Baptist Convention, 1987),
51-60. oldal

6.

Â

Lásd SDChurch Manual, 150-151. oldal; F. M.
Wilcox, "Marrying Unbelievers", *Review and Herald*, 1914. július 2.,
9-10. oldal; G. B. Thomson, "Marrying Unbelievers: Can Two Walk Together,
Except They Be Agreed?" *Review and Herald*, 1941. július 31., 2.,
12-14. oldal; F. M. Wilcox, "The Marriage Relationship, Following the Divine
Order", *Review and Herald*, 1944. május 4., 1-4. oldal; White, *Testimonies*,
4/503-508. oldal

7.

Â

Walter Trobisch, I Married You (New York, N. Y.; Harper and Row, 1971), 18. oldal

8.

Â

Ed Wheat, Love Life for Every Married Couple (Ground Rapids: Zondervan, 1980), 72. oldal

9.

Â

I. m., 62. oldal

10.

Â

White: Pátriárkák és próféták, 32-33. oldal

11.

Â

Lásd például White: Válaszd az Őletet, 24. oldal; White, Messages to Young People (Nashville TE, Southern Pub., Assn., 1930), 451. oldal

12.

Â

Lásd még White: Pátriárkák és próféták, 113,

167, 297. oldal; White, Spiritual Gifts, 3/104-105. oldal; 4a/86. oldal

13.

Â

Wheat, Love Life for Every Married Couple, 202. oldal.
LÃ;sd mÃ©g â€žThe Divorce Court or the Cross", in Roy Hession, Forgotten Factors... An Aid to Deeper Repentance of the Forgotten Factors of Sexual Misbehavior (Fort Washington, PA; Christian Literature Crusade, 1976); Wheat, â€žHow to Save Your Marriage Alone", in Love Life; and Gray Chapman, Hope for the Separated: Wounded Marriages Can Be Healed (Chicago, Moody Press, 1982)

14.

Â

SDA Church Manual, 175. oldal

15.

Á

Lásd Hession, *Forgotten Factors*. Ez a kiváló könyv, amely segít a vétkezőknek, hogy megbánják bűneiket, és a szerető Istennel bocsánatra találjanak, és váratlanul kárhoztatja a nemi erkölcsatlenségek mlyebb vonatkozásait.

16.

Á

White, *Testimonies*, 1/307. Ezt is írja:

„Nekünk, asszonyoknak, nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten a férfiakat rendelt bennünket. Ő a fej, és a mi vágyaink, nőzeteinknek és a szívünknek meg kell egyeznie az ő vágyával, ha lehet. Ha nem egyezik, Isten Igéje szerint az elsőbbséget a férfiaknak kell megadni, ha nem lelkiismereti dolgról van szó. Engednünk kell a fejnek.” E. G. White, 5. számú levél 1861-ből.

17.

Á

Larry Christenson, The Christian Family (Minneapolis, MN; Bethany Fellowship, 1970)

18.

Â

Â–tletek arról, hogyan lehet Â©lÂ©nk csalÂ©di Â©hÂ©tatot tartani, lÂ©sd John and Millie Youngberg, Heart Tuning A Guide to Better Family Worship (Washington, D. C.; Review and Herald, 1985); Christenson, The Christian Family, 157-159. oldal

19.

Â

White, The Adventist Home, 231-232. oldal

20.

Á

Azok a szülők, akiknek más gondjaira kell bízniuk a gyermeküket, olyan embert válasszanak, akinek az értékéhez hasonló az értékrendjük, hogy teljesen egyet tudjanak működtetni a gyermek nevelésében az "Ész... intése" és szeretete szerint. Azonban a szülőknek jól meg kell figyelni azokat a gyermekeket, akikkel gyermekük együtt lesz. Akarják-e, hogy gyermekük olyan legyen, mint azok a gyermekek? A gyermekek nagyon sokat, nagyon gyorsan és nagyon kitartóan tanulnak. A gyermek gondozásának minden vonatkozásait lelkiismeretesen meg kell vizsgálni.

21.

Á

Edith Schaefer, What is a Family? (Old Tappan, N. J.; Fleming H. Revell Co., 1975), 47. oldal

22.

Á

Lásd White: Jézus élete, 432. oldal; White, The Adventist Home, 255-259. oldal

23.

Á

Lásd Gary Smalley and John Trent, *The Blessing* (Nashville, Thomas Nelson Publishers, 1986). A szerzők gondosan leírják, hogy a szülők feltétel nélküli szeretete vagy annak elmulasztása hogyan lehet a fejlődő gyermek érzelmi és lelki jólétének kulcsa.

24.

Á

White: Krisztus példázatai, 60. oldal